

מתנה של ילד

הרב חיים שלמה דיסקין

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

כדי להמשיך להאיר,
אנו זקוקים לעזרתו של אדם אחד.
העזרה שלך.

השתתף עכשיו!

ההתרמה השנתית של JEM
יום שני, ד' אדר ב' (24.3)

OurJEM.com

ייתי ללמוד בישיבת חב"ד המרכזית בחצר הרבי במשך שלוש וחצי שנים, בתחילת שנות המ"מים (שנות השמונים). במהלך שנות לימודי השתדלתי להיות כמה שיותר צמוד לרבי, לא להפסיד שום התוועדות או תפילה עם הרבי, ולהתבונן ולעקוב אחר הנהגותיו. כתוצאה מכך, ראיתי ולמדתי דברים רבים, אבל אחד הדברים שהרשימו אותי ביותר היה יחסו המיוחד ורגישותו הרבה של הרבי כלפי ילדים.

הרבי נהג אז לנסוע ל"אוהל" - מקום מנוחתו של הרבי הקודם, פעם בשבועיים. הרבי היה נוטל עמו לשם שקים מלאים במכתבים של אנשים מרחבי העולם שבקשו ברכות בענייני בריאות, פרנסה, נישואים, ילדים והצלחה. הוא היה שוהה שעות ארוכות באוהל בתפילה ובקריאת המכתבים, ושב לעתים רק לפנות ערב.

לאוהל היה הרבי נוסע בגפו, ואיש לא נכח באוהל בשעה ששהה שם. ההזדמנות היחידה במהלך השנה בה שהו אנשים באוהל יחד עם הרבי הייתה בערב ראש השנה, ובערב ראש השנה שנת תשמ"ב (1981) החלטתי שגם אני אלך, בפעם הראשונה, כדי לראות את הנהגות הרבי באוהל.

הגעתי מוקדם בבוקר לאוהל, עוד לפני שהרבי הגיע, ותפסתי מקום צמוד למחיצה המקיפה את הציון שממנו אוכל לראות בבירור את הרבי, שהיה נכנס לתוך החדרון המיוחד שהותקן עבורו בקצה הציון, מול המצבה של הרבי הקודם.

תחילה סיים הרבי את קריאת נוסח המענה לשון', ואחר כך הרים שק גדול שהביא אתו, והחל לשלוף מתוכו מכתבים אחד אחרי השני. הוא היה קורא כל מכתב במוהירות ואחר כך קורע אותו, ומניח לקרעים להתפזר על גבי הציון. עמדתי כך והתבוננתי ברבי, וחשבתי לעצמי, הנה עומד יהודי בגיל שמונים, שעות על גבי שעות ונושא על כתפיו את הצרות של עם ישראל כולו - כל מכתב ומכתב הרבי באופן אישי קרא וקרע והניח על הציון.

פתאום ראיתי שהרבי הוציא חבילה של דפים שהיו כרוכים יחד, ושמתני לב שהדפים הללו היו שונים - לא היו אלה דפים לבנים רגילים, אלא דפים פשוטים בצבע חום צהבהב, מהסוג שמחלקים לילדים בגני הילדים לצייר עליהם. הרבי התיר את הקשירה והחל לקחת כל דף בפני עצמו, דף אחרי דף, להסתכל בו, ואז לקרוע אותו. תוך כדי שפיסות הדפים החלו נופלות ומתפזרות על גבי הציון, הבחנתי בצבעי גואש ואותיות מרובעות גדולות, והבנתי שאלה אכן ציורים של ילדי גן. הגננת כנראה הציעה לילדים לשלוח לרבי ברכות לקראת ראש השנה, וכששלחה אותם כרכה יחד את כל הציורים.

«

פריקט מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
 סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום,
 מצויות בידינו קרוב ל-1200 עדויות מכלי ראשון. הערות והצעות יתקבלו בברכה: sipursheli@jemedi.org

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

ארץ ישראל, החליט לשלוח לו מתנה - חול מארץ ישראל. המורה התלבטה, היא ידעה שהרבי מקפיד לפתוח בעצמו כל מכתב ומכתב, וחששה שבשעה שהרבי יפתח את המעטפה יתפור החול על שולחנו; אך לבסוף החליטה שאם ילד בכיתה ב' החליט לשלוח מתנה לרבי, מי היא שתמנע זאת ממנו, ושלחה כך את המעטפה שלו עם שאר המכתבים.

כעבור זמן קצר הגיעו מכתבי התשובה מהרבי. גם אותו ילד קיבל את הנוסח הרגיל שנכתב לכולם, אבל בנוסף צורפה הערה: "ג"ב: תשואות חן על שימת לבו לשלוח אלי מאדמת ארץ הקודש". מהסיפור הזה ניתן לראות את היחס המיוחד של הרבי לכל מעשה קטן של ילד. מה הוא בסך הכל עשה? חשב לשלוח לרבי קצת חול. אבל הרבי טרח להתייחס באופן מיוחד למחשבה הטובה של אותו ילד ולבטא הכרה במעשה הקטן שעשה.

הרב חיים שלמה דיסקין מכהן כיום כרבה של קריית אתא, ומשמש כשליח של הרבי בעיר מאז שנת תשמ"ג (1983). הוא רואיין בביתו בחודש סיון תשע"ד (2014).

באותו רגע התרגשתי מאד וחשבתי שרק לפני דקה ייתכן שהרבי קרא מכתב של שליח שמתמודד עם חובות גדולים או של יהודי החולה במחלה קשה, ואת אותו יחס בדיוק שהרבי העניק למנכ"ל של חברה גדולה או לאנשים שמבקשים ברכות בעניינים שברומו של עולם, את אותו יחס בדיוק העניק לילד קטן בגן ששירבט לו ציור בצבעי גואש.

עוד הנהגה שהבחנתי בה, מידי יום בדרכו לתפילת מנחה, וכן בימי שני וחמישי בבוקר כשהיה יוצא לקריאת התורה, נהג הרבי לחלק מטבעות לצדקה לילדים קטנים ואפילו לתינוקות. ילדים היו מתאספים ונעמדים בהמתנה לרבי שיצא מחדרו, כדי לזכות לקבל מטבע שליחות מצווה מידו. הרבי היה מעניק להם מטבע ומצביע אל עבר קופת הצדקה הגדולה שהייתה קבועה על הקיר הסמוך.

אהבתי להתבונן במחזה הזה, ופעמים רבות נהגתי לעמוד במסדרון, בסמוך לקופת הצדקה, בשעה שהרבי יצא מחדרו אל עבר בית הכנסת וחילק מטבעות לילדים. הייתי מרים את הילדים הקטנים על מנת שהרבי לא יצטרך להתכופף אליהם כדי להגיש להם את המטבע. לעתים היה הרבי שואל אותי על ילד כל-שהוא, "האם הוא כבר קיבל?" - עד כדי כך היה חשוב לו שלא יהיה ילד שלא קיבל מטבע. לפעמים, אחרי שהרבי כבר המשיך ללכת, או שהיה יוצא בדרכו אל האוהל, ומבחין בילד מרחוק, היה קורא לו, נותן לו מטבע ושולח אותו לשים את המטבע בקופת הצדקה.

כעבור שנים, אחרי שכבר הייתי נשוי ועם ילדים משלי, הגעתי פעם לרבי עם שתיים מבנותיי, האחת בת שלוש, והשנייה בת שנה וחצי. עמדנו במבואת הכניסה של 770, וחיכנו שהרבי יצא מחדרו בדרכו לתפילה ויחלק מטבעות לילדים. הבת הגדולה יותר עמדה לפניי, ואילו את הקטנה החזקתי על ידיי. זמן קצר לפני שהרבי יצא נפתחה דלת הכניסה של 770, והבת הקטנה סובבה את ראשה ומבטה היה מרותק למכונות שחלפו במהירות על הכביש הראשי שבחוץ. בדיוק באותו רגע יצא הרבי והחל לחלק מטבעות לילדים, הוא העניק מטבע לבת הגדולה, ובינתיים ניסיתי לסובב את ראשה של הקטנה שתסתכל לכיוונו של הרבי שרצה להעניק גם לה מטבע. הרבי הבחין בכך ומיד הושיט את ידו עם המטבע לאחוריי, אל מול פניה של הילדה, ושיחק עם המטבע באצבעותיו מול עיניה. כשמבטה נתפס על המטבע שב הרבי והחזיר את ידו לאט לאט, וכסובבה את ראשה, נתן לה הרבי את המטבע וסימן לה להכניס אותו לקופת הצדקה. איזה יחס מיוחד לילדה קטנה!

המחשה נוספת ליחס המיוחד לילדים ראיתי כאשר אשתי לימדה בבית ספר חב"ד חדש שנפתח בקריית טבעון, וצוות המורים הציע לילדים לכתוב מכתבים לרבי. אחד הבנים גילה התעניינות מיוחדת ברבי, ושאל איפה הוא גר, והאם ביקר פעם בישראל. אחרי ששמע שהרבי גר באמריקה, ושמעולם לא ביקר בארץ ישראל, החליט אותו ילד לשלוח לרבי חול מאדמת ארץ ישראל, ועל דעת עצמו הוא צירף אל מכתבו והכניס אל תוך המעטפה חופן אדמה.

כשהמורה אספה מכל הילדים את מכתביהם, היא שמה לב שאחת המעטפות עבה וכבדה יותר מהאחרות, והיא שאלה את אותו ילד לפרש הדבר. הוא הסביר שמאחר שהרבי לא ראה מעולם את

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ל (1970) — במכתב לד"ר יוסף בורג, שר הרווחה של ישראל, ציין הרבי את המחסור הקיים במוסדות דתיים עבור ילדים בעלי צרכים מיוחדים, וביקש ממנו לפעול לתיקון המצב.¹ ל' באדר

< תשל"ו (1976) — במהלך התוועדות שנערכה לכבוד ראש חודש אדר שני, זירז הרבי את החסידים שיתחילו בהכנות לקראת מבצע פורים, להביא לכל יהודי את שמחת החג ולאפשר לו לקיים את מצוות החג, ובמיוחד ליהודים הנמצאים בבתי כלא או בבתי אבות.² ל' באדר ראשון

< תשל"ט (1979) — הרבי הורה לבני זוג שזה עתה נישאו לערוך את אחת מסעודות השבע ברכות שלהם יחד עם בנות שחולצו זמן קצר קודם לכן מאיראן אחרי המהפכה האסלאמית, בנימוק שהן חשות בדידות רבה.³ ה' באדר שני

1 אגרות קודש, כרך כו, עמ' שמו
2 שיחות קודש תשל"ו, חלק א
3 יומנו האישי של הרב מיכאל זליגסון

לחיזוק התקשרות לכ"ק אדמו"ר

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedias.org

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedias.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015